

Molitva u kanjonu

Carsen K., 11 godina, Utah, SAD

Prošle godine otišao sam pješačiti sa svojim ocem i bratom. Pješačili smo duboko u kanjon. Ubrzo smo počeli istraživati pokrajnju stazu.

Pronašli smo velike spilje i odlične vidikovce. Penjali smo se sve više i više, preko labavih stijena i strmih brežuljaka.

Nakon nekog vremena potpuno smo se izgubili. Nismo znali kojim putem ići kako bismo došli do dna kanjona. Zapeli smo u gustom žbunju, gubeći pogled na vrh i dno kanjona. Počeo sam se osjećati zaista frustrirano. Nisam znao kamo ići, a nije ni moj otac!

Postajalo je mračno i hladno, a mi nismo bili ni blizu

izlaska iz kanjona. Znao sam da je Nebeski Otac znao kojim putem poći.

Rekao sam: »Ako želimo otići odavde, trebamo se moliti!« Tako smo nas trojica kleknuli u molitvi, tražeći Nebeskog Oca da nas izvede iz kanjona.

Kada smo počeli hodati, osjećaj mi je rekao da trebam skrenuti lijevo kada vidim ravno visoko drvo. Nakon što sam skrenuo lijevo, ugledao sam naš auto. Znao sam da nam je Nebeski Otac pomogao izaći iz kanjona. Nebeski je Otac odgovorio na našu molitvu, a mi smo se sigurno izvukli – baš kada je sunce zalazilo.

Toliko sam zahvalan za molitvu i za uho Nebeskoga Oca koje sluša. ■